

at føre sprøjtejournal, og at denne kontrol foretages af Plantedirektoratet.

Den påtænkte overførsel af kontrolopgaver til Plantedirektoratet indebærer derfor ikke, at Miljøstyrelsen fremover ikke skal føre tilsyn med plantebeskyttelsesmidler. Miljøstyrelsen vil fortsat føre tilsyn med plantebeskyttelsesmidler, hvor Plantedirektoratet ikke fører tilsyn, det vil sige hos producenter, importører, maskinstationer, grovvareselskaber, have-selskaber, forretninger, skovbrug og lignende. Ændringen medfører, at Miljøstyrelsen fremover som noget nyt også skal føre kontrol med sprøjtecertifikater andre steder end hos jordbrugere.

Til nr. 3

Forslaget til ændring er en konsekvensrettelse som følge af ophævelsen af § 46, stk. 1, om den kommunale tilsynspligt, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 2.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indføres en mulighed for tilsynsmyndigheden til at beslaglægge partier af stoffer, varer og produkter eller tage disse i bevaring, når disse varer m.v. ikke opfylder krav til stoffer, varer og produkter, der følger af forordninger omfattet af lovens § 7 a. Beslaglæggelse skal ske under hensyntagen til reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

Bestemmelsen er parallel til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 111 a, stk. 1, der blev indsat ved § 6 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 om ændring af visse skatte- og afgiftslove, arbejdsmarkedsfundsloven, opkrævningsloven og miljøbeskyttelsesloven (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse).

Bestemmelsen er indsat for at opfylde EU-forpligtelser i vaskemiddelforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler. Forordningens art. 18 om sanktioner fastslår en forpligtigelse for kontrolmyndigheden til at kunne tilbageholde vaske- og rengøringsmidler, der ikke opfylder kravene i forordningen.

De gældende bestemmelser i lovens § 48, stk. 2, giver mulighed for nedlæggelse af salgsforbud og påbud om at destruere ulovlige produkter på forsvarlig vis, men indeholder ikke en hjemmel til, at kontrolmyndigheden kan tage de ulovlige midler i deres varetægt.

Bestemmelsen tænkes ud fra en proportionalitetsbetragtning kun anvendt i sjældne tilfælde. I langt de fleste tilfælde vil et salgsforbud, eventuelt kombineret med et påbud om destruktion, være tilstrækkeligt til at hindre, at de ulovlige produkter kommer på markedet.

Der er indsat hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan destruere ulovlige stoffer, produkter og varer, der

ikke er lovliggjort inden to måneder. Der er ikke indsat hjemmel til afhændelse af de ulovlige stoffer, produkter og varer, der er taget i bevaring. Det forudsættes, at produkter, der kan lovliggøres, vil blive lovliggjort af den for forholdet ansvarlige, mens produkter, der ikke kan lovliggøres, heller ikke kan videresælges.

Til nr. 5

Forslaget til ændring er en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af et nyt stykke i § 48, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 4.

Til § 6

(Lov om miljø og genteknologi)

Til nr. 1

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører miljøansvarsdirektivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel.

Til nr. 2

Forslaget gennemfører miljøansvarsdirektivets artikel 6, stk. 1, om øjeblikkelig underretning af miljøministeren (Skov- og Naturstyrelsen) i tilfælde af, at der opståen en miljøskade, eller der foreligger en overhængende fare for en miljøskade.

Til nr. 3

Forslagene indebærer, at miljøministeren (Skov- og Naturstyrelsen) kan meddele den ansvarlige påbud om at give oplysninger, foretage målinger m.v., som er nødvendige for bedømmelsen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor som fastlagt i miljøskadelovens §§ 7-11. Påbuddet kan påklages til Miljøklagenævnet, jf. § 6, nr. 7 (forslag til ændring af § 30, stk. 3).

Efter forslaget kan påbud udstedes, hvis den ansvarlige ikke har rådighed over den ejendom, hvor skaden er sket. Bestemmelsen er nødvendig, fordi det ikke altid er ejeren, der er ansvarlig for den aktivitet, der har medført skaden. I disse tilfælde kan tilsynsmyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen om pligt til at tale, at den ansvarlige efterkommer tilsynsmyndighedens påbud om forebyggende foranstaltninger og undersøgelser til dokumentation af skaden.

Ejendommens ejer vil normalt være interesseret i, at den ansvarlige får adgang til ejendommen med disse formål for at begrænse skaden på ejendommen, og udgangspunktet er således, at ejeren frivilligt medvirker til begrænsning af skaden og dokumentation af den, hvor ejeren ikke selv er den ansvarlige.